

DIVENDRES SANT
PASSIÓ DEL SENYOR

LECTURA PRIMERA
Per les nostres faltes ha mort malferit

Lectura del llibre del profeta Isaïes

52, 13 - 53, 1-12

Mireu, el meu servent prosperarà,
s'eleva i serà posat molt amunt.

Així com tots s'espantaren de veure'l,
ja que, de tan desfigurat, ni tan sols pareixia un home,
no tenia res d'humana la seua presència,
així també s'admiraran d'ell tots els pobles,
els reis no obriran la boca
quan veuran amb els ulls allò que mai no s'havia contat,
i sabran de veritat la cosa més inaudita.

¿Qui pot creure allò que hem sentit?
¿A qui s'ha revelat la potència del braç del Senyor?

Ha crescut davant d'ell com un rebrot,
com la soca tallada que reviu en una terra eixuta;
no tenia ni figura, ni res que es fera admirar,
no tenia l'aspecte atractiu,
era menyspreat, rebuig entre els hòmens,
home fet al dolor i acostumat a la malaltia,
semblant a aquells que ens repugna mirar,
el menyspreàvem i el teníem per no res.

Però ell portava les nostres malalties,
i s'havia carregat els nostres dolors;
nosaltres el preniem per un home castigat
que Déu assota i humilia.
Mentres ell, per les nostres faltes, moria malferit,
fet pols per les nostres culpes,
complia la pena que ens torna la pau,
i les seues ferides ens curaven.

Tots anàvem errants com un ramat que es dispersa,
cada u seguia el seu camí,
mentres el Senyor li infligia la pena
que tots nosaltres havíem merescut.

Quan era maltractat, ell s'humiliava i no obria la boca;
tal com els corders quan els porten a matar,
o les ovelles mentres les esquilen,
ell callava i no obria ni tan sols la boca.
Se l'han endut de la presó i del tribunal;
però, ¿qui es preocupa de la seua sort?
Perquè va ser segat d'entre els qui viuen
en pena de la infidelitat del meu poble.
L'han sepultat amb els injustos,
l'han soterrat amb els malfactors,
a ell, que no obrava amb violència,
ni tenia mai en els llavis la perfídia.

El Senyor volgué que el patiment el triturara.
Quan haurà donat la vida per a expiar les culpes,
veurà una descendència, viurà llargament,
i per ell el disegni del Senyor arribarà a bon terme.
Gràcies al patiment de la seua ànima ara veu la llum;
el just, amb les penes que ha patit, ha fet justos els altres,
després de carregar-se les culpes d'ells;
per això li done una multitud per herència,
i tots seran el seu botí;
perquè ell s'ha entregat a la mort
i ha sigut comptat entre els infidels,
quan de fet es carregava el pecat de tots
i intercedia a favor d'ells.

Paraula de Déu.

SALM RESPONSORIAL

31 (30), 2 i 6.12-13.15-16.17 i 25 (R.: Lc 23, 46)

R. Pare, en les vostres mans confie el meu esperit.

En vós, Senyor, he posat la meua esperança,
que no tinga un desengany.
Allibereu-me, vós, que sou bo;
confie el meu esperit en les vostres mans,
vós, Déu fidel, m'heu rescatat.

R. Pare, en les vostres mans confie el meu esperit.

Soc la befa dels enemics,
burla dels veïns,
esglai dels coneguts.
Fugen de mi els qui em veuen pel carrer,
els seus cors m'han oblidat com si fora mort.
Soc com un cànter trencat.

R. Pare, en les vostres mans confie el meu esperit.

Però jo confie en vós, Senyor,
vos dic: «Sou el meu Déu,
teniu el meu destí en les vostres mans,
deslliureu-me dels enemics que em persegueixen.»

R. Pare, en les vostres mans confie el meu esperit.

Deixeu veure al vostre servent
la claror de la vostra mirada;
salveu-me, per l'amor que em teniu.
Sigueu valents, tingueu coratge,
tots els qui espereu en el Senyor.

R. Pare, en les vostres mans confie el meu esperit.

LECTURA SEGONA

Aprenqué què és obeir, i es convertí en font de salvació eterna
per a tots els qui se li sotmeten

Lectura de la carta als cristians Hebreus

4, 14-16; 5, 7-9

Germans:

Mantinguem ferma la fe que professem,
ja que en Jesús, el Fill de Déu,
tenim el gran sacerdot que,
travessant els cels, ha entrat davant de Déu.

Perquè el gran sacerdot que tenim
no és incapaç de compadir-se de les nostres debilitats:
ell, igual que nosaltres, ha sigut provat en tot,
encara que sense pecar.
Per tant,
acostem-nos confiadament al tron de la gràcia de Déu
perquè es compadisca de nosaltres,
ens aculla i ens concedisca, quan siga l'hora,
l'auxili que necessitem.

Ell, Jesús, durant la seua vida mortal,
s'adreçà a Déu, que el podia salvar de la mort,
pregant-li i suplicant-li amb grans clams i amb llàgrimes.
Déu l'escoltà per la seua submissió.
Així, encara que era el Fill,
aprenqué en els patiments què és obeir,
i una volta consagrat sacerdot
es convertí en font de salvació eterna
per a tots els qui se li sotmeten.

Paraula de Déu.

VERS ABANS DE L'EVANGELI

Fl 2, 8-9

Crist es feu per nosaltres obedient
fins a la mort, i una mort de creu.
Per això Déu l'ha exalçat
i li ha concedit aquell nom
que està per damunt de qualsevol altre nom.

EVANGELI

Agafaren Jesús i l'encadenaren

Passió del nostre Senyor Jesucrist segons sant Joan

18, 1-19, 42

- C. — En aquell temps,
Jesús va eixir amb els seus deixebles
cap a l'altra banda del torrent Cedró.
Allí hi havia un hort, i Jesús entrà amb els deixebles.
Judes, el qui l'entregava, coneixia bé aquell lloc,
perquè Jesús s'havia reunit sovint allí
amb els seus deixebles.
Per això Judes prengué un destacament de soldats romans
i alguns hòmens de la guàrdia del temple,
que li havien proporcionat els grans sacerdots i els fariseus,
i se n'anà.
Venien amb llanternes i torxes, i tots armats.
Jesús, que sabia molt bé tot el que li venia damunt,
s'avançà i els preguntà:
- ✠ — «¿A qui busqueu?»
- C. — Li respongueren:
- S. — «A Jesús de Natzaret.»
- C. — Els diu:
- ✠ — «Jo soc.»
- C. — També es trobava amb ells Judes, el qui el traïa.
Quan Jesús els digué: «Soc jo»,
retrocediren i caigueren a terra.
Jesús tornà a preguntar-los:
- ✠ — «¿A qui busqueu?»
- C. — Li digueren:
- S. — «A Jesús de Natzaret.»
- C. — Ell els respongué:
- ✠ — «Ja vos he dit que soc jo.
Però si em busqueu a mi,
deixeu que estos se'n vagen lliurement.»
- C. — S'havia de complir allò que havia dit Jesús:
«No n'he perdut ni un dels qui vós m'heu donat.»
Simó Pere tragué una espasa que portava,
atacà el criat del gran sacerdot i li tallà l'orella dreta.

Aquell criat es deia Malcus.

Jesús digué a Pere:

- ✠ — «Guarda't l'espasa en la baina.
¿No he de beure el calze que el Pare m'ha donat?»
- C. — Llavors el destacament de soldats,
amb el tribú que el comandava
i amb la guàrdia dels jueus,
prengueren Jesús, l'encadenaren
i el dugueren a la casa d'Anàs,
que era sogre de Caifàs, el gran sacerdot d'aquell any.
Caifàs era el qui havia donat als jueus este consell:
«Més val que un sol home muira pel poble.»
Simó Pere i un altre deixeble seguien Jesús.
Aquell deixeble, que era conegut del gran sacerdot,
entrà amb Jesús al pati del palau del gran sacerdot,
mentres Pere es quedava fora, en l'entrada.
Per això l'altre deixeble, conegut del gran sacerdot,
va eixir fora, parlà amb la criada que guardava la porta
i feu entrar Pere.
La criada digué llavors a Pere:
- S. — «¿Vols dir que tu no ets també deixeble d'eixe home?»
- C. — Ell li diu:
- S. — «No, no ho soc.»
- C. — Com que feia fred, els criats i la guàrdia del temple
havien encés un caliu de brasa
i estaven allí drets, calfant-se.
Pere també es calfava amb ells.
Mentrestant el gran sacerdot interrogà Jesús
sobre els seus deixebles
i sobre la doctrina que ensenyava.
Jesús li contestà:
- ✠ — «Jo he parlat a tot el món obertament.
Sempre ensenyava en les sinagogues o en el temple,
on es reunixen tots els jueus,
i no he parlat mai d'amagat.
¿Per què em pregunteu a mi?
Interrogueu els qui m'han escoltat;
ells saben quines coses he dit.»
- C. — Quan Jesús hagué dit això,
un dels guàrdies que tenia al costat
li pegà una galtada
i el reptà dient-li:

S. — «¿Això és manera de contestar al gran sacerdot?»

C. — Jesús li respongué:

✠ — «Si he parlat malament, digues en què;
però si he parlat com cal, ¿per què em pegues?»

¿Vols dir que tu no ets també deixeble d'ell? No, no ho soc

C. — Llavors Anàs l'envià encadenat a Caifàs, el gran sacerdot.
Mentrestant Simó estava dret calfant-se.
Li digueren:

S. — «Vols dir que tu no ets també deixeble d'ell?»

C. — Ell ho negà:

S. — «No, no ho soc.»

C. — Un dels criats del gran sacerdot,
parent d'aquell a qui Pere havia tallat l'orella, insistí:

S. — «Però si jo t'he vist en l'hort amb ell.»

C. — Pere tornà a negar-ho,
i en aquell moment el gall cantà.

La meua reialesa no és cosa d'este món

C. — Llavors dugueren Jesús des del palau de Caifàs al pretori.
Era la matinada.
Els no entraren en l'edifici pagà del pretori,
perquè, si es contaminaven,
aquella vesprada no haurien pogut menjar l'anyell pasqual.
Per això va eixir Pilat a buscar-los fora del pretori,
i els preguntà:

S. — «¿Quina acusació porteu contra este home?»

C. — Ells li contestaren:

S. — «Si este home no fera res de mal, no l'entregaríem.»

C. — Pilat els digué:

S. — «Emporteu-vos-el i jutgeu-lo vosaltres mateixos
d'acord amb la vostra llei.»

C. — Els jueus li respongueren:

S. — «Nosaltres no estem autoritzats per a executar a ningú.»

C. — S'havia de complir el que havia dit Jesús,
indicant com havia de morir.
Pilat se'n tornà a l'interior del pretori,
feu cridar Jesús i li digué:

S. — «¿Ets tu el rei dels jueus?»

C. — Jesús contestà:

- ✠ — «¿Ix de vós això que em pregunteu,
o són uns altres els qui vos ho han dit de mi?»
- C. — Respongué Pilat:
- S. — «Jo no soc jueu.
És el teu poble i els mateixos grans sacerdots
els qui t'han entregat a les meues mans.
He de saber què has fet.»
- C. — Jesús respongué:
- ✠ — «La meua reialesa no és cosa d'este món.
Si fora d'este món,
els meus hòmens haurien lluitat
perquè jo no fóoa entregat als jueus.
Però la meua reialesa no és d'ací.»
- C. — Pilat li digué:
- S. — «Per tant, vols dir que ets rei.»
- C. — Jesús contestà:
- ✠ — «Teniu raó: jo soc rei.
La meua missió és la de ser testimoni de la veritat;
per això he nascut i per això he vingut al món:
tots els qui són de la veritat escolten la meua veu.»
- C. — Li diu Pilat:
- S. — «I, ¿què és la veritat?»
- C. — I després de fer eixa pregunta,
Pilat se n'anà una altra vegada fora,
a buscar els jueus per a dir-los:
- S. — «Jo no li trobe res per a poder-lo inculpar.
Però ja que és costum d'indultar-vos algú
en ocasió de la Pasqua,
si voleu, vos indultaré el rei dels jueus.»
- C. — Ells tornaren a cridar:
- S. — «Eixe, no: volem Barrabàs.»
- C. — Barrabàs era un bandoler.

Salve, rei dels jueus

- C. — Llavors Pilat feu assotar Jesús.
Els soldats li posaren al front una corona d'espines
que havien teixit
i el cobriren amb un mantell de púrpura,
anaven passant davant d'ell i li deien:
- S. — «Salve, rei dels jueus.»

- C. — I li donaven bufetades.
Pilat tornà a eixir i els digué:
- S. — «Ara vos el traure fora
i veureu que no li trobe res per a poder inculpar-lo.»
- C. — Llavors va eixir Jesús portant la corona d'espines
i el mantell de púrpura.
Pilat els diu:
- S. — «Ací teniu l'home.»
- C. — Quan els grans sacerdots i la guàrdia del temple el veren,
cridaren:
- S. — «Crucifiqueu-lo, crucifiqueu-lo.»
- C. — Pilat els diu:
- S. — «Emporteu-vos-el i crucifiqueu-lo vosaltres:
jo no li trobe res per a poder-lo inculpar.»
- C. — Els jueus li contestaren:
- S. — «Nosaltres tenim una llei,
i segons eixa llei mereix pena de mort,
perquè s'ha volgut fer Fill de Déu.»
- C. — Quan Pilat sentí això prengué encara més por.
Se'n tornà dins del pretori i digué a Jesús:
- S. — «¿D'on ets tu?»
- C. — Però Jesús no li tornà resposta.
Li diu Pilat:
- S. — «A mi no em parles?
¿No saps que tinc autoritat
per a deixar-te lliure o per a crucificar-te?»
- C. — Jesús respongué:
- ✠ — «No tindríeu cap classe d'autoritat sobre mi
si no vos l'hagueren concedida de més amunt.
Per això el qui m'ha entregat a les vostres mans
és més culpable.»

Fora, fora, crucifiqueu-lo

- C. — A partir d'aquell moment, Pilat intentà deixar-lo lliure.
Però els jueus cridaren:
- S. — «Si deixeu lliure eixe home,
és que no aneu a favor del Cèsar,
perquè tot el qui vol fer-se rei va en contra del Cèsar.»
- C. — Quan Pilat sentí eixes paraules, feu eixir Jesús,
l'assentà en una estrada

en el lloc conegut amb el nom de l'Empedrat,
en hebreu Gabata.
Era el divendres, vespra de la Pasqua, cap al migdia.
Llavors diu als jueus:

- S. — «Ací teniu el vostre rei.»
- C. — Ells cridaren:
- S. — «Fora, fora, crucifiqueu-lo.»
- C. — Pilat els diu:
- S. — «¿Jo he de crucificar el vostre rei?»
- C. — Els grans sacerdots respongueren:
- S. — «No tenim cap rei llevat del Cèsar.»
- C. — Llavors Pilat els l'entregà per a crucificar-lo.

El crucificaren, i amb ell en crucificaren dos més

- C. — Prengueren Jesús,
i va eixir, portant ell mateix la creu, cap al lloc
conegut amb el nom de la Calavera,
en hebreu Gòlgota.
Allí el crucificaren.
Junt amb ell en crucificaren dos més,
posats a banda i banda
amb Jesús al mig.
Pilat feu escriure un rètol i el feu posar en la creu.
Tenia escrit:
«Jesús, el Natzaré, el rei dels jueus.»
Molts dels jueus el llegiren,
perquè el lloc on havia sigut crucificat Jesús
estava a la vora mateix de la ciutat,
i el rètol estava escrit en hebreu, en llatí i en grec.
Els grans sacerdots digueren a Pilat:
S. — «No poseu: “El rei dels jueus”,
sinó: “Este deia que era el rei dels jueus”.»
C. — Pilat contestà:
S. — «Això que he escrit, escrit està.»

Es repartixen entre ells els meus vestits

- C. — Els soldats, quan hagueren crucificat Jesús,
arreplegaren el seu mantell i en feren quatre parts,
una per a cada soldat.
Quedava la túnica,
que era sense costura, teixida d'una peça de dalt a baix.
I es digueren entre ells:

- S. — «No l'esgarrem;
sortegem-la: a veure a qui li toca.»
- C. — S'havia de complir allò que diuen les Escriptures:
«Es repartixen entre ells els meus vestits,
es juguen als daus la meua roba.»
I els soldats ho feren així.

Ací tens el teu fill. Ací tens ta mare

- C. — Vora la creu de Jesús estava sa mare
i la germana de sa mare,
Maria, la dona de Cleofàs, i Maria Magdalena.
Jesús va veure sa mare i, al costat d'ella,
el deixeble que ell estimava, i digué a la mare:
- ✠ — «Dona, ací tens el teu fill.»
- C. — Després digué al deixeble:
- ✠ — «Ací tens ta mare.»
- C. — I des d'aleshores el deixeble l'acollí en sa casa.

Tot s'ha complit

- C. — Després d'això Jesús,
conscient que ja s'havia realitzat tot allò que calia,
perquè s'acabara de complir
allò que anunciaven les Escriptures
digué:
- ✠ — «Tinc set.»
- C. — Hi havia allí un recipient ple de vinagre.
Llavors fent un hisop amb una esponja xopada de vinagre, li
l'acostaren a la boca;
Jesús, després de prendre el vinagre, digué:
- ✠ — «Tot s'ha complit.»
- C. — Llavors inclinà el cap i expirà.

Ací tots s'agenollen, i es fa una pausa.

A l'instant en va eixir sang i aigua

- C. — Era divendres,
i els jueus no volien que els cossos quedaren en les creus
durant el repòs del dissabte,
i més perquè aquell dissabte
era un dia solemníssim.
Per això demanaren a Pilat
que trencaren les cames dels crucificats
i llevaren els cossos.

Els soldats hi anaren
i trencaren les cames del primer, i després,
de l'altre que havia sigut crucificat amb Jesús.
Però quan arribaren a Jesús
i comprovaren que ja era mort, no li trencaren les cames,
sinó que un dels soldats li pegà una llançada al costat,
i a l'instant en va eixir sang i aigua.
En dona testimoni el qui ho va veure.
La seua paraula és digna de fe,
i Déu sap que això que diu és veritat,
perquè també vosaltres cregueu.
Efectivament; tot això succeí perquè s'havia de complir
allò que diuen les Escriptures:
«No li han de trencar cap os.»
I en un altre lloc de les Escriptures diu:
«Miraran aquell que han traspassat.»

Amortallaren el cos de Jesús amb un llençol de lli i les espècies aromàtiques

- C. — Després d'això, Josep d'Arimatea,
que era dels seguidors de Jesús,
però d'amagat per por dels jueus,
demanà a Pilat l'autorització per a endur-se el seu cos.
Pilat ho permeté.
Josep anà i despenjà el cos de la creu.
També anà Nicodem,
aquell que temps arrere havia visitat Jesús de nit,
i portà unes cent lliures d'espècies,
barreja de mirra i àloes.
Els dos prengueren el cos de Jesús i l'amortallaren
amb un llençol de lli i les espècies aromàtiques,
com és costum entre els jueus de soterrar els difunts.
En un hort, vora el lloc on havien crucificat Jesús,
hi havia un sepulcre nou,
on encara no havia sigut soterrat ningú.
Com que el sepulcre estava prop, hi van posar Jesús,
ja que la vespra del divendres
començava el repòs entre els jueus.

Paraula del Senyor.